

EXCURSIE LIJST VOOR 1980

- 10 mei zaterdagavond :Nachtegalenzangexcursie. Verzamelen bij het fietspad aan de ingang van de Noordduinen-Duinweg, aanvang 22.00 uur.
Auto's parkeren op aanwijzing.
Excursieleiders : Kees Verwey, Arie Cramer, Willem v.d.Niet en Hein Verkade.
- 16 mei vrijdagavond :Planten- en vogelzangexcursie op Landgoed Offem. Verzamelen bij de ingang aan de Nieuwe Offemweg, aanvang 19.00 uur
Excursieleiders :Kees Verwey, Willem v.d.Niet, Willem Baalbergen en Arie Ruigrok.
- 26 mei maandagmorgen :Vogelzangexcursie Nieuw Leeuwenhorst. Verzamelen bij de HOOFD-INGANG aan de Gooweg, en niet meer zoals vroeger aan de achterzijde bij Dijk en Burg. Aanvang 7.00 uur.
Excursieleiders: Kees Verwey, Willem v.d.Niet, Dick Passchier, Willem Baalbergen, Jelle van Dijk, Menco Wiersema, Arie Ruigrok.
- 23 juni maandagavond :Plantenexcursie Noordduinen. Verzamelen bij de ingang van de Noordduinen, fietspad bij de Duinweg. Aanvang 19.00 uur.
Excursieleiders: nog onbekend.
- begin juli
Indien mogelijk, wordt er dan een plantenexcursie naar de Zuid-duinen georganiseerd. Hierop komen we in een volgende Strandloper nog terug.
- September
In deze maand zal het waddenweekend plaats vinden, waarschijnlijk naar Ameland. U hoort er nog van.
- augustus
Bij volgende deelname wordt op een van de zaterdagen in deze maand een Knardijkexcursie gehouden. De juiste datum wordt in een volgende Strandloper vermeld.

STICHTING VOGELASIEL "NOORDWIJK"

STICHTING VOGELASIEL "NOORDWIJK"

IN VOGELVLUCHT

Contacten.

In de vorige Strandloper werd in de rubriek "in vogelvlucht" melding gemaakt van diverse werkzaamheden aan het bassin, zoals ondieper maken, het aanleggen van een filter en het plaatsen van een zuurstofcompressor.

Het zal nodig geweest zijn, zult u denken. In deze "in vogelvlucht" wordt er nader op in gegaan, hoe nodig het inderdaad was.

Voor het beheren van een vogelasiel bestaan geen richtlijnen. Het is veelal een kwestie van proberen, het gebruik maken van ervaringen van anderen en daarom het onderhouden van contacten met andere asiels. Het betekent wel, dat je moet leren leven met teleurstellingen en je vastklampt aan positieve resultaten. Door ervaringen met andere asiels uit te wisselen, worden we allengs wat wijzer. Het gaat op de manier van: "Probeer dat eens, wij hadden daar leuke resultaten mee..." Je probeert het en wat zie je...? Hier gaat het niet!

Mosselen.

Vaak lijken de problemen niet zo groot. Eidereenden eten mosselen. Geen probleem denkt u. Je gaat naar een viswinkel of naar de markt en je haalt een zak mosselen. Jawel, maar het vervelende is dat mosselen maar in een gedeelte van het jaar verkrijgbaar zijn. Een Eider-eend die b.v. in juni in het asiel wordt gebracht, gaat wel dood omdat er geen mosselen te krijgen zijn. Kijk, dat is nu zo'n probleem, waarbij je door schade en schande wijs geworden bent. In de vrieskast liggen nu mosselen...ingevroren. Mochten we eidereenden krijgen buiten het mosselenseizoen, dan sterven ze in ieder geval niet de hongerdood.

Bevroren bodem

In de strenge winter van 1978/1979 werden we geconfronteerd met het probleem hoe aan wormen te komen. Juist in die periode werden er veel vogels binnengebracht die door de bevro-

ren bodem geen voedsel konden vinden. Verzwakt en uitgeput werden ze dan in het asiel gebracht. De wat gemakkelijke vogels werden met meelwormen gevoerd, maar voor Kievit en Watersnip sta je mooi met je handen in het haar. Het probleem is nu opgelost..... hopen we. In een van de buitenhokken hebben we een dikke, humusrijke laag aan- gebracht. De jeugdclub, altijd tuk op het opknappen van bijzondere karweitjes, heeft voor de nodige wormen gezorgd. We hopen nu dat deze wormen zich daar zo goed thuisvoelen, dat ze zich eindeloos zullen vermeerderen. Mochten er van de winter vogels gebracht worden die op wormen aangewezen zijn, dan kunnen ze zelf hun kostje bij elkaar scharrelen uit de humuslaag. We hopen op deze manier weer een paar vogels te kunnen redden.

Revalidatieruimte

Het asiel wordt weer uitgebreid. In 1980 hopen we naast het asiel een revalidatieruimte te plaatsen, speciaal voor weidevogels. De grond wordt drassig gemaakt en we hopen op veel wormen en veel insecten, zodat de weidevogels daar zelf hun kostje op kunnen scharrelen.

De medewerkers van het vogelasiel zijn nu al zover dat de medische kant van het verzorgen van de vogels bijna geen problemen meer geeft. Soms is het voedselprobleem een grotere handicap dan de behandeling van de vogels, waardoor, ondanks de goede zorgen, helaas een vogel toch nog dood gaat.

Bassin

We zijn wel wat afgedwaald van de werkzaamheden aan het bassin. Als aanloop moest dat wel om u een indruk te geven van onze problemen.

Ook met het bassin was het een kwestie van proberen. Neem een groot bassin, dan blijft het water langer vers. Er kwam een groot bassin, toch moest iedere maand het water ververst worden, zo'n 30 mm³.

Gooi er vis in, en kroos, dan houden die het wel schoon, tesamen met nog andere waterplanten. Een tijdje ging dit goed, maar uiteindelijk was ook dit geen succes.

Het water moest worden doorgepompt. Dus werd er een pomp geplaatst. Weer geen succes.

Het water moest zuurstofrijker worden gemaakt. Bij de bouw van het nieuwe asiel werd een rotspartij gebouwd, waar het doorgepompte water overheen stroomde. Nog geen succes.

Informeren.....praten.....ieder voorstel en elke suggestie werd gewikt en gewogen en tenslotte werd de beslissing genomen. De boel moest radicaal worden veranderd.

In de zomer van 1979 werd met de ingreep begonnen. Een gedeelte van het bassin werd afgescheiden door een gemetseld muurtje. Tussen dit muurtje en de wand van het bassin werd een filter gemaakt. Op de bodem werd een buis met gaatjes aangebracht en daarboven werden lagen grind gestrooid, van zeer grof tot zeer fijn. Het resterende deel van het bassin werd gedeeltelijk volgestort met beton zodat een helling ontstond. Voor de vogels werd het daardoor gemakkelijker gemaakt om het bad in en uit te gaan.....en het kost je minder water. Op het diepste punt van het bassin werd een leiding gelegd met ragfijne gaatjes en aangesloten op een compressor, zodat lucht in het water kon worden gepompt.

Kinderziekten

We konden draaien. Na de kinderziekten in de apparatuur, zoals dichtslibben van het filter, het begeven van de compressor, e.a. waren de verwachtingen hoopvol. Het water werd nu zuurstofrijk gemaakt. Het zuurstofrijke water stroomde over het muurtje en in de filter, werd aan de onderkant opgepompt naar de rotspartij en vandaar stroomde het terug in het bassin. De resultaten waren zonder meer verbluffend. Het bassin bleef schoon, het water bleef helder, en wat bleek...? De vogels zochten dit schone, zuurstofrijke, heldere water op.

Door schade en schande wijs geworden, maar nu was een gedegen stuk werk ontstaan, dat waard is, naar buiten gedragen te worden. We hopen op deze manier andere asiels een lange reeks van teleurstellingen te kunnen besparen.

Olieslachtoffers

Werden door deze ingreep de resultaten op de revalidatie van de vogels groter? We kunnen zeggen dat de resultaten zeer positief zijn. Vroeger, met het oude asiel, was het niet mogelijk om stookolieslachtoffers met goed resultaat te behandelen en te genezen.

Met het nieuwe asiel werd de accommodatie beter en daardoor stegen ook de overlevings-

kansen van deze stookolieslachtoffer. Het uiteindelijke resultaat was echter, dat we alleen het tijdstip van sterven konden uitstellen, genezen was er niet bij. Wat we ook deden aan deze groep vogels, ze bleven "lek".

Volgens de informatie van Dr. Swennen van het Zeebiologisch Station op Texel, bleven de vogels lek, omdat hun veren door het dunne, olieachtige laagje op het water van het bassin, dat ontstaan was door de uitwerpselen en het voer, aan elkaar bleven plakken. Het was zaak om dat dunne laagje af te voeren en te filteren.

Nu het water werd gefilterd, waren onze verwachtingen dan ook hoog gespannen. Zou Dr. Swennen gelijk krijgen!

Begin november 1979 werden na een storm twee Zeekoeten besmeurd met olie het asiel binnen gebracht. Een Zeekoet met olie is wel een van de moeilijkste vogels om te behandelen. De overlevingskansen zijn praktisch nihil. Maar iedere keer wordt het weer geprobeerd. De koeten werden schoongemaakt en in het binnenhok geplaatst. Daar mochten ze opdrogen. Toen ze droog waren werden ze in het buitenhok geplaatst en daar werd regelmatig een duik in het heldere water van het bassin genomen. Ze bleven echter lek, maar aangezien de vogels erg tierig waren, goed aten en regelmatig hun veren onderhielden, bleven we optimistisch. Na ongeveer een week werd het verenpak steeds mooier en op een goede dag was het dicht. Een prachtig gezicht als de koeten na een speurtocht op de bodem van het bassin naar boven kwamen en het water er in druppels afgleed!

Op zo'n moment krijg je toch wel een zeer voldaan gevoel.

De koeten werden flink bijgevoerd en het gewicht nam toe.

Vreugde

Op zaterdag 24 november werden de Zeekoeten met een extra portie vis in de maag op de pier van IJmuiden gelost. Geen enkel probleem voor de vogels. Ze werden opgegooid en als een pijl uit de boog verdwenen ze het zeegat uit.

In ruim tien jaar beheer van het vogelasiel was het nog nooit gelukt een zeekoet te lossen. De zeekoeten zijn geringd en we hopen dat de ringen nog eens terug gevonden worden. Het mooiste zou zijn op de broedplaats. Dat zou inderdaad de kroon op het werk betekenen.

Vogelopvangcentrum Bergen

Het vogelasiel werkt nauw samen met het asiel van Mevr. Dijkhuizen in Bergen. Met Mevr. Dijkhuizen is regelmatig contact en met haar is de afspraak gemaakt, dat roofvogels voor verdere revalidatie naar haar gebracht kunnen worden. Zij is gespecialiseerd in het behandelen van roofvogels en deze vogels hebben bij haar meer overlevingskansen dan in ons asiel. We zien steeds meer, dat asiels zich gaan specialiseren op bepaalde soorten vogels. Het is natuurlijk gekkenwerk als er asiels zijn die een voorsprong hebben op het gebied van het behandelen van bepaalde soorten vogels om dan zelf maar aan de vogels te blijven dokteren. Daar zijn de slachtoffers zeker niet bij gebaat.

We hebben hierboven even een indruk gegeven van het werk in het vogelasiel. Onze technische wereld doet al zoveel aanslagen op de natuur en daardoor op alles wat met de natuur te maken heeft, dat wij, idealisten, proberen om op bescheiden wijze de slachtoffers van onze geïndustrialiseerde samenleving te helpen.

Voldoening

Het geeft voldoening om een nest jonge eenden te zien opgroeien, waarvan de moedereend het slachtoffer is geworden van het razende verkeer.

Het geeft voldoening dat wij na de strenge winter 3 exemplaren van de zeldzame Roerdomp in de Nieuwkoopse plassen konden terugzetten.

Het geeft voldoening als je uit Katwijk Zilvermeeuwen krijgt, die van top tot teen onder de traan zitten en als je deze vogels na een paar maanden weer hagelwit kunt lossen. Het geeft voldoening een doodvermoeide Jan van Gent zover op te peppen, dat hij weer losgelaten kan worden.

Het geeft voldoening dat van de 10 torenvalken je in je eigen asiel er 8 hebt kunnen helpen en hebt kunnen lossen en de andere twee voor revalidatie naar Mevr. Dijkhuizen hebt kunnen brengen.

